

**UCHWAŁA NR IV/25/19
RADY GMINY PAPOWO BISKUPIE**

z dnia 30 stycznia 2019 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Papowie Biskupim**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994; z późn. zm.) oraz art. 229, pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096; z późn. zm.)

**Rada Gminy uchwala,
co następuje:**

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie braku decyzji w związku ze złożonym wnioskiem o przyznanie pomocy i pomniejszeniu wcześniej przyznanych świadczeń, skargę uznaje się za częściowo zasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do poinformowania skarżącego o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

19 grudnia 2018 r. do Wójta Gminy Papowo Biskupie wpłynęło pismo noszące znamiona skargi na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, m.in. na brak decyzji będącej odpowiedzią na złożony do GOPS wniosek o udzielenie pomocy, na obniżenie o połowę przyznanego wcześniej zasiłku okresowego oraz ograniczenie pomocy żywnościowej „Caritas”.

Pismo to, Wójt Gminy Papowo Biskupie przekazał Przewodniczącemu Rady Gminy, natomiast Przewodniczący zgodnie z § 65 ust. 1 Statutu Gminy Papowo Biskupie przekazał ją Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Po zbadaniu skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedstawia Radzie swoje stanowisko dotyczące zasadności skargi obejmujące projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi.

Zgodnie z powyższym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2019 r. zapoznała się z treścią skargi i skierowała do kierownika GOSP pismo w sprawie złożenia wyjaśnień na posiedzeniu w dniu 14 stycznia 2019 r. Na posiedzenie została zaproszona również Skarżąca.

W dniu 14 stycznia 2019 r. w posiedzeniu komisji uczestniczył kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Krzysztof Poliwko oraz pracownik socjalny Dariusz Porębski. Zaproszona na posiedzenie Skarżąca nie przysłała.

Po zapoznaniu z wyjaśnieniami kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Komisja ustaliła co następuje:

1)W odniesieniu do zarzutu braku decyzji – wniosek Skarżącej wpłynął do GOPS w dniu 22.11. 2018 r., już w dniu 23.11.2018 r. został przeprowadzony wywiad środowiskowy, natomiast decyzje – odmawiająca przyznania zasiłku okresowego (nr GOPS.8123/Z/283/2018) i przyznająca zasiłek celowy (nr GOPS.8121/Z/32/2018) – wydane zostały dopiero w dniu 17 grudnia 2018 r.

Komisja stwierdza brak konsekwencji w działaniach GOPS – ze względu na niedotrzymanie warunków kontraktu oraz utratę statusu osoby bezrobotnej i wykreślenia z ewidencji Urzędu Pracy odmawia się Skarżącej przyznania zasiłku okresowego. Inna decyzja – w tych samych okolicznościach przyznaje zasiłek celowy.

Ponadto Komisja zauważa, że co prawda decyzje zostały wydane 4 dni przed upływem miesiąca od wpłynięcia wniosku, to jednak w sytuacji, gdy Skarżącej brakuje środków na zakup żywności (co potwierdza wydana, pomimo braku przesłanki okolicznościowej, decyzja nr GOPS.8121/Z/32/2018 przyznająca Skarżącej zasiłek celowy) sprawa mogła być rozpatrzona zgodnie z art. 35 § 1 Kpa, bez zbędnej zwłoki.

2)W odniesieniu do obniżenia zasiłku okresowego – kierownik GOPS wyjaśnił, że dotyczy to zasiłku przyznanego na podstawie wniosku Skarżącej z dn. 11.01.2018 r., na okres 5 miesięcy od stycznia do maja 2018 roku. Kwota zasiłku została ustalona w oparciu o kryteria wynikające z ustawy o pomocy społecznej i dochody Skarżącej wynikające z jej oświadczenia o pracy dorywczej i osiągnięciu z tego tytułu dochodów.

Komisja uznała, że wysokość świadczenia została ustalona na prawidłowym poziomie, a Skarżąca nie zakwestionowała jej, gdyż nie wniosła w odpowiednim terminie odwołania, do którego, zgodnie z pouczeniem zawartym w decyzji była uprawniona.

3)W odniesieniu do zarzutu ograniczenia pomocy żywnościowej „Caritas” – kierownik GOPS wyjaśnił, że podopieczni mają obowiązek, by w pierwszej kolejności przewyżczać trudności życiowe i utrzymywać się w oparciu o własne środki, możliwości i uprawnienia. Nie mogą również marnotrawić i niewłaściwie wykorzystywać przyznanego świadczenia pomocy społecznej. Poinformował, że z opisu sporządzonego przez pracownika socjalnego w kwestionariuszu wywiadu środowiskowego wynikało, że Skarżąca marnotrawi i niewłaściwie wykorzystuje przyznane jej świadczenia o czym świadczył stan mieszkania „(porozrzucane papierosy, butelki i puszki po alkoholu)”. Te ustalenia oraz fakt narastających zaległości o opłatach spowodował, że w dniu 01.02.2018 r. został zawarty ze Skarżącą kontrakt socjalny, by zachowała prawo do świadczeń pomocy społecznej. Kontrakt zakładał m.in. rozpoczęcie spłaty zadłużeń z własnych zarobionych pieniędzy i przyznanego jej świadczeń. Kontrakt miał obowiązywać do maja 2018 r.

W lutym 2018 r. Skarżąca dokonała wpłat na poczet podatku i spłatę zaległości za wodę w łącznej kwocie 47,80 zł. Wg GOPS na tym zakończyła realizację kontraktu. Innych zobowiązań nie wypełniła i nie poddała się ocenie kontraktu.

Również w lutym pracownik socjalny cofnął wydane Skarżącej skierowanie do pomocy żywnościowej Caritas, by „wymóc na podopiecznej utrzymywanie się z własnych zasobów /zarobionych pieniędzy/ i przyznanego zasiłku okresowego. Od miesiąca lutego 2018 r. musiała żywność kupować z własnych środków. Miało to na celu ograniczenie jej dostępu do dokonywania zakupu alkoholu. W kontrakcie zastrzeżono również, że w przypadku dalszego nadużywania alkoholu przyznany zasiłek okresowy zostanie zmieniony z pieniężnej w formę rzeczową.”

Komisja zauważa, że wysokość dochodów (praca dorywcza 300 zł + zasiłek okresowy 167 zł) jest znacznie niższa od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej (634 zł) jaką jest Skarżąca.

Kryteria dochodowe w pomocy społecznej wynikają z analizy koszyka dóbr i usług konsumpcyjnych, zaspokajającego niezbędne potrzeby życiowe. Skoro Skarżąca została zobligowana kontraktem socjalnym do spłaty swoich zobowiązań, nie osiągając nawet minimum dochodów, zaskakuje więc decyzja o ograniczeniu jej pomocy żywnościowej już na początku obowiązywania kontraktu socjalnego, w miesiącu, w którym dokonała wpłat – co prawda niewielkich – na poczet zaległości. Należy podkreślić, że zgodnie z ustawą o pomocy społecznej „kontrakt socjalny jest pisemną umową zawartą z osobą ubiegającą się o pomoc, określającą uprawnienia i zobowiązania stron umowy, w ramach wspólnie podejmowanych działań zmierzających do przezwyciężenia trudnej sytuacji życiowej osoby lub rodziny. Z pewnością ograniczenie pomocy żywnościowej, która z przyczyn oczywistych nie może być wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, nie było czynnikiem mobilizującym i zachęcającym do realizacji postanowień zawartych w kontrakcie.

W pozostałych kwestiach dot.: propozycji udzielenia zasiłku pod warunkiem głosowania w wyborach samorządowych na kierownika GOPS kandydującego na wójta oraz braku sankcji polegających na obniżeniu zasiłku wobec współpracowników Skarżącej, Komisja nie może się odnieść ze względu na brak możliwości weryfikacji powyższych zarzutów. Skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających powyższe okoliczności, ponadto nie stawiała się na posiedzenie Komisji w celu złożenia wyjaśnień w sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę Rada Gminy Papowo Biskupie uznaje skargę:

- w odniesieniu do terminowości wydania decyzji - za niezasadną,
- w odniesieniu do wysokości przyznanego świadczenia – za niezadaną,
- w odniesieniu do ograniczenia pomocy żywnościowej „Caritas” – za zasadną.

Pouczenie:

Rada Gminy Papowo Biskupie niniejszym informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237§ 3 w związku z art. 238 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Na podstawie art. 238 § 1 Rada Gminy Papowo Biskupie poucza, iż zgodnie z art. 239 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.